1846. No. 78.

ARNHEMSCHE COURANT.

ZATURDAG 4 APRIL.

De prijs dezer Courant, die gewoonlijk *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag*, *Vrijdag* en *Zaturdag*, is f 3 in de drie maanden.

De prijs der Insertiën is, van 1 tot 5 regels, f 1.00, en voor elken regel meer, bij herhaling 5 cenen zegelrecht voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

München, 28 maart. Uit de Pfalz is eene petitie om herstel der door de constitutie gewaarborgde vrijheid van drukpers bij de Kamer der Afgevaardigden ingekomen. De adressanten wijzen in dezelve, onder anderen, op de groote voordeelen, welke deze vrijheid aan een land en volk in staat is te verschaffen, en op het onregtmatige der wijze, waarop de publieke stem gesmoord wordt: door censuur, namelijk, her-censuur, in-beslag-neming en het verbod van het debiet met den post. Zij doen opmerken, dat geene wettige bepaling, maar de meerdere of mindere kunde, het meerder of minder inzigt van den censor, diens meerdere of mindere angstvalligheid en uitzigt op bevorderen, de grenzen bepalen binnen welke de publieke stem zich te bewegen heeft. Als voorbeeld der [illegible] de censuur geoefend wordt, brengen zij onder anderen, bij, dat zelfs sommige benamingen door den censor gestreken worden; zoo als »staatsdienaars en staatsdienaren," »staatsburgers," enz.; deze worden van ambts- (van consuur-) wege vervangen door »koninklijke ministers," »koninklijke dienaren," »onderdanen," enz.

Van den Midden-Rijn, 24 maart. De *Précurseur* van Antwerpen meldt [illegible] schip met 130 duitsche landverhuizers, grootendeels Wurtembergers, op de engelsche kust gestrand is. De ongelukkigen hebben zich, beroofd en ontbloot van alles, gered op eene rots. Wat moet er nu van onze landslieden aan de kust van Engeland worden? Zullen zij zich aan de edelmoedigheid der Engelschen toevertrouwen? Wij zullen hunne grootmoedigheid moeten prijzen, wanneer zij onze landslieden als naakte bedelaars aan de wurtembergsche regering terugzendt. Er doen zich hier verschillende regtsvragen op, welke ten duidelijkste aantoonen, hoe diep de landsverhuizings-kwestie in alle burgerlijke belangen ingrijpt. Het vermogen der schipbreukelingen is verdwenen, de gemeenten, zijn dezen nu verplichte [illegible] geworden, welke verlof tot landsverhuizing van de regering verkregen, naakt en bloot, ten nadeele dier gemeenten, als bedelaars weder op te nemen? Wanneer zij, echter, ten laste komen van den staat, welke geene beschikkingen trof, om [illegible] wettelijk te regelen en te organiseren, zullen de belanghebbenden er dan genoegen in vinden, dit hunne beurs de [illegible] huizings-plannen goed te maken, met welke eenige speculanten, ten koste van het algemeen belang, hun voordeel doen? Zullen wij eene nationale inschrijving openen? — Wil men Duitschlands eer en naam redden, dan is het hoog tijd, dat de duitsche regeringen *de vraag der landverhuizing* ernstiglijk in overweging nemen. Het aantal landverhuizers groeit ieder jaar aan, en gelijk het bij de oude Grieken was, zoo is het thans bij de Germanen: de natie wil zich tot in de verst afgelegene oorden voortplanten. Zou de landverhuizings-aangelegenheid niet eene *Bondsbonds-aangelegenheid* zijn?

ENGELAND.

London, 3 april. In het Lagerhuis heeft eergisteren de eerste lezing van de bill tot de bescherming van koeijeren en personen in Ierland aanleiding gegeven tot eene levendige discussie, waarin de heer *Shaw* gelegenheid vond, om sir *J. Graham* te beantwoorden en eene beschuldiging, door dezen tegen hem [illegible] ingebragt, te wederleggen, of hij in [illegible] gouvernement, gelijk beweerd was geworden door persoonlijke belangen. Eene motie van den heer *Sommerville*, om met de orde van den dag voort te gaan, alvorens de bill in beraadslaging te nemen, werd verworpen met 147 tegen 108 stemmen. Sir *J. Graham* deed vervolgens verslag van de bepalingen der bill en drong aan op de aanneming, om alzoo een einde te maken aan de treurige omstandigheden in Ierland. Aan het einde der redevoering werd het adjournement voorgesteld; ter stemming overgaande, werd in den geest van het ministerie beslist, doch eindelijk werd het adjournement aangenomen. Gisteren heeft het Huis geene zitting gehouden, bij gebrek aan een genoegzaam aantal tegenwoordige leden.

Graaf *Derby*, die sedert de komst van koningin *Victoria* tot den troon, de zittingen van het Hooge-huis niet had bijgewoond, is voornemens, na het Paaschfeest zijnen zetel in te nemen, om ten gunste van het ministerieel ontwerp, nopens de graanwetten, te stemmen. Graaf *Derby* is de vader van lord *Stanley*, die de oppositie tegen die bill in datzelfde Huis zal leiden.

— De nijverheids-berigten [illegible] van belang. Men meent, dat de [illegible] heeft plaats gehad, [illegible] eene constituërende nationale vergadering te Asomption, de hoofdstad van Paraguay, geopend; dezelve had ten doel, eene constitutie aan dezen staat te schenken. De directeur, de heer *Lopez*, is benoemd tot president der vergadering, welke op de regelmatigste wijze beraadslaagd heeft. Bij de afzending der laatste berigten waren de werkzaamheden nog niet geëindigd, maar er waren reeds twee belangrijke punten vastgesteld: 1o. dat vreemdelingen, die zich als burgers in Paraguay willen vestigen, beschouwd en behandeld zullen worden als inboorlingen; 2o. dat er dankbetuigingen zullen gedaan worden aan Frankrijk, Engeland en de Vereenigde Staten, voor de vriendschapsverzekeringen, welke die drie mogendheden aan Paraguay hadden aangeboden. Een der meest invloedrijke leden van de nieuwe vergadering is een Franschman en draagt eenen beroemden naam, te weten *Cyprien Barnave*; hij is een achterneef van den vermaarden afgevaardigde.

FRANKRIJK.

Parijs, 28 maart. In het tweede gedeelte der zitting van gisteren (30 maart) heeft de Kamer der Afgevaardigden den heer *Corne* gehoord, in de algemeene discussie over het met België gesloten verdrag; de heer *Corne* heeft er tegen gesproken en de heer *Wustemberg* heeft hetzelve verdedigd. In de zitting van heden hebben de heeren *Mérilhou* en *Gauthier de Rumilly* het woord gevoerd tegen het wetsontwerp, dat op eenige punten verdedigd en op andere aangevallen is door den heer *Lherbette*. De minister van landbouw en koophandel was aan het woord bij het vertrek van den post.

— Dezen middag verzekerde men in de Kamer, dat er te Limoges onlusten waren uitgebroken, welke moesten worden toegeschreven aan de hinderpalen, die aldaar waren in den weg gelegd aan eene demonstratie ten behoeve van Polen.

— Men zegt, dat koningin *Christina* geneigd zou zijn om de kandidatuur van den oudsten zoon van *Don Carlos* te ondersteunen, tot het huwelijk met hare dochter, en, om dit te bevorderen, zou zij den [illegible] hebben gedaan, waardoor *Narvaez* tot het bestuur is gekomen. Daarentegen zouden de fransche en engelsche gouvernementen geneigd zijn, om het huwelijk der koningin met eenen prins van Saksen-Coburg te bevorderen, op voorwaarde dat de hertog *de Montpensier* met de infante *Luisa Fernanda* huwen zal.

— Verscheidene detachementen naar Algerië bestemde troepen, hebben op hunnen doortogt door Estagell, departement des Pyrénées-Orientales, groote wanordelijkheden aangerigt, de inwoners geslagen en met steenen geworpen en zich als meesters in de huizen aangesteld; de bevelen der chefs werden niet gehoord, ja zelfs werden deze laatste grovelijk bejegend. Een onderzoek is ingesteld; verscheidene getuigen zijn reeds in deze zaak gehoord.

— De Engelschen hebben ten derde male eene groote overwinning op de sikhs behaald. Het *Journal des Débats* geeft daarvan heden in dezer voege berigt:

»Eene telegrafische depêche van Marseille heeft de tijding gebragt, dat de Engelschen den 10den februari eene volledige en beslissende overwinning op de sikhs behaald hebben. Het was de gouverneur-generaal, sir *Henry Hardinge*, die het bevel voerde. Zoo het schijnt hebben de sikhs 12000 man en 65 stukken kanon verloren; de Engelschen hebben 300 dooden gehad, waaronder 13 officieren, en 2600 gekwetsten, waaronder 101 officieren. De [illegible] der sikhs hebben om vrede verzocht en zich verbonden, als oorlogskosten, 37½ millioen franken te betalen. Zie hier den woordelijken inhoud der depêche:

Marseille, [illegible]

»Den 10den februari hebben de engelsche troepen, door sir *Hugh Gough* en door den gouverneur-generaal gekommandeerd, de sikhs te Sobras (het bruggenhoofd, hetwelk de sikhs aan deze zijde van de Sudledge hadden) aangegrepen. De stelling is, na een hardnekkig gevecht, dat vier uren lang geduurd heeft, overmeesterd geworden. De sikhs hebben 12,000 man en 65 kanonnen verloren. Het verlies der Engelschen bedraagt 300 dooden, waaronder begrepen zijn 13 officieren. Er zijn 2600 gekwetsten, waaronder 101 officieren. Het 53ste en het 2de regiment hebben zwaar geleden. Generaal *Dike* en brigadier *Taylor* zijn onder de gesneuvelden. Die overwinning is, zegt men, door eene schikking gevolgd geworden, bij welke de sikhs zich verbonden hebben eene som van 1 millioen 500,000 pond sterling binnen den tijd van vier jaren te betalen. Als waarborg voor die betaling zal een deel van het grondgebied der sikhs op militaire wijs bezet worden."

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam 2 april. Een dagblad, hetwelk wij in dit opzigt voor goed onderrigt houden, de *Brabander*, verzekert, dat later ingekomen berigten uit nederlandsch Indië melden, dat mnsgr. *Grooff* werkelijk met zijn gevolg, op 1 februari ll., de reis naar het moederland heeft aanvaard.

Het verdient opmerking, dat de *Arnhemsche Courant* tot dusverre over deze gewigtige aangelegenheid het stilzwijgen in acht genomen en zich zelfs onthouden heeft van de opname van eenig stuk of berigt, daartoe betrekkelijk. (*A. H.*)

's Gravenhage, 3 april. De vraag, of de [illegible] andere heemraadschappen, dijk- en polderbesturen de magt bezitten, om keuren te maken en daarbij straffen te bepalen, is thans ook voor den Hoogen

Raad behandeld. Mr. *W. Wintgens*, namens het polderbestuur van Palenstein, heeft, op den 2den maart jl., het door den officier bij de arrondissements-regtbank te 's Gravenhage ingestelde beroep in cassatie bestreden en op den 30sten maart ll. heeft het openbaar ministerie bij den Hoogen Raad, bij monde van den advokaat-generaal *Ketketh*, zijne conclusiën strekkende mede tot verwerping van het beroep in cassatie, uitgebragt. De uitspraak is bepaald op 21 april.

— Men meldt uit Middelburg van den 27sten maart: Bij gelegenheid eener onlangs voor het provinciaal geregtshof alhier, in hooger beroep, behandelde zaak, waarin, onder anderen, twee visschers betrokken waren, gebleken zijnde, dat die lieden in den waan verkeerden, dat (zoo als zij zich uitdrukten) het met vrij was, dat is, dat hetgeen zij toevallig met hetzelve in volle zee, en zonder dat het bekend is, dat er schepen vergaan of gestrand zijn, opvischten of ophaalden, niet aan de strandvonderij of andere daartoe aangewezene ambten behoefden te worden aangegeven, maar dat zij daarover als over wettig verkregen eigendom konden beschikken, — zoo achten wij het voor het algemeen, en meer bijzonder voor schippers en vischers, van belang, aan onze lezers mede te deelen, dat het hof verstaan heeft, dat deze bewering geheel en al steunt op een dwaalbegrip, daar toch art. 550 van het Wetboek van Koophandel duidelijk bepaalt, dat alle in zee of op de buitengronden gevischte goederen door de vinders of opvischers moeten worden overgebragt en gesteld in handen van den bevoegden ambtenaar, zonder dat daarbij eenige uitzonderjng gemaakt wordt omtrent den min of meer verganen toestand der goederen en de wijze der ophaling, noch ook of zulks binnen of buiten de tonnen, in volle zee, of in meerdere of mindere nabijheid der kusten gevonden zij; terwijl het hof al verder heeft uitgemaakt, dat de in zee opgevischte koopwaren *a priori* niet vermogen te worden beschouwd als verlatene goederen, vermits de vorige eigenaar niet kan gepresumeerd worden dezelve, om andere redenen dan *navis levandæ causa*, dat is, tot algemeen behoud, over boord te hebben geworpen, en dat in allen gevalle de beoordeeling daarvan niet aan den vinder, maar aan hooger gezag staat; weshalve het voorts regter verbleven is, om te onderzoeken en te beoordeelen, of bij eene achterhouding en toeëigening van in dier voege verkregene goederen, er gronden zijn, om, behalve de poenaliteit, bij het vermelde artikel van het Wetboek van Koophandel vermeld, ook nog andere straffen toe te passen op degenen, die zich dusdanige achterhouding en toeëigening veroorloven.

— Met de *Overland-Mail* zijn berigten uit nederlandsch Indië ontvangen, loopende tot het laatst van januari jl., waaruit het volgende wordt ontleend:

Na het voorgevallene te Tjikandi Oedjek is de rust in de residentie Bantam niet meer verstoord.

Behalve de bijzonderheden te dezer zake, blijkt nog, dat eene dochter van wijlen den in 1827 overleden *Maas Djakaria*, *Maas Ardjoeng* genaamd, gehuwd aan eenen gepensioneerden demang van Pandeglang, zich met een harer broeders en een zevental volgelingen heimelijk van hare woonplaats had verwijderd, zoo als gezegd werd, met het doel, om zich naar de Wijnkoopsbaai te begeven, en aldaar onrust te stoken.

Men heeft zich in het Lebaksche van hunne personen meester gemaakt. Onder de bereids opgevatte 274 personen, bevindt zich de hoofdaanlegger, *Amier* genaamd, die, na met nog anderen zijne misdaad te hebben erkend, sedert in de gevangenis is overleden.

Aangaande den op Rioauw gepleegden moord, waarvan reeds vroeger gewag is gemaakt, is uit officiële bij het gouvernement te Batavia ontvangen berigten gebleken, dat eene bende van ongeveer 50 chinezen in den nacht van den 11den december jl. de woning van den op Rioauw gevestigden engelschen handelaar *W. Koek* heeft opengebroken, en na zich van de bewoners te hebben meester gemaakt te hebben begonnen is dezelve te plunderen.

Den heer *Leisk*, een engelsch zeevarende, die tijdelijk bij den heer *Koek* inwoonde, gelukte het te ontsnappen en gerecht te maken, hetgeen de chinezen met overhaasting deed vluchten.

De inmiddels toegeschietende patrouilles waren niet sterk genoeg, om zich van eenige der vlugtende roovers meester te kunnen maken. De bewoners van het geplunderde huis zijn [illegible] ongedeerd, behoudens eenige onbeduidende mishandelingen, vrij [illegible]. De waarde van het gestolene [illegible] bedragen [illegible] f 1070.

[illegible] aan op Singapoera [illegible] volgom- pleten, welke [illegible] bij hunne landgenoten [illegible] dan ook wordt toegeschreven, dat niet [illegible] roovers [illegible], met uitzondering daarvan een premie van f 1000 is uitgeloofd.

Sedert [illegible] gebeurde tot op den 28sten december jl. hadden op Singapoera twee dergelijke voorvallen plaats gehad, alwaar over het algemeen over de toenemende onveiligheid wordt geklaagd.

Van Borneo is ontvangen eene hoeveelheid platinahoudend zand en platina, welk een en ander naar Nederland zal worden gezonden.

Het voornemen bestaat, om op Timor Koepang een depôt van steenkolen op te rigten, ten gerieve van de stoomvaart tusschen Singapoera en de westkust van Australië.

Het fregat *Jason* heeft op den 10den januari jl. de terugreis naar Nederland aangevangen, aan boord hebbende de voor Zijne Majesteit den koning bestemde geschenken van Zijne Majesteit den keizer van Japan.

Op den 9den januari jl. is van Manilla ter reede van Batavia aangekomen het belgisch handelsvaartuig *Macassar*, gekommandeerd door eenen officier van de belgische marine. Hetzelve heeft, bij het verlaten van de baai van Manilla, gestooten en is naar Soerabaija vertrokken, om aldaar te worden hersteld, waartoe, op aanzoek van den kommanderenden officier, de vereischte hulp is aangeboden.

De engelsche bark *Benjamin Heape*, is op den 19den december ll. nabij Rioauw op het rif van het Alligators-eiland vastgeraakt, en door bijstand der nederlandsche beambten van die plaats weder in vlot water gebragt, waarna het vaartuig op den 29sten december dezelfs reize naar Port Philip (Australië) heeft voortgezet.

— In de residentie Englen hebben overstroomingen plaats gehad, gelijk mede in de residentien Kedirie en Soerakarta, waardoor schade is veroorzaakt aan wegen, bruggen, indigo-velden en woningen. Te Soerakarta is het water doorgedrongen in het residentie-kantoor, de geldkamer en het vogelnest-pakhuis.

Op verschillende plaatsen zijn muren ingestort, door welk een en ander vijf menschen en kinderen zijn omgekomen.

— De noodige voorbereidende maatregelen worden genomen, om, zoodra het jaargetijde daartoe gunstig zal zijn, eene expeditie naar Bali te zenden.

— Gedurende de maand januari zijn bij het nederlandisch gouvernement geene berigten ingekomen wegens rustverstoringen in nederlandsch Indië.

's Gravenhage, 2 april. De regering heeft thans nog eenige wijzigingen gebragt in de ontwerpen van wet, nopens de opheffing van het fonds voor den landbouw enz., waaromtrent de beraadslagingen morgen zullen worden gehouden. Onder anderen wordt thans voorgesteld, daarbij te bepalen, dat de bezwaarschriften bij de plaatselijke besturen moeten worden ingeleverd; dat voor schadevergoeding wegens de militairlijke bekleedselen nu worden betaald als volgt: 1o. voor ziek vee twee vijfden van de waarde, bekend naar den gezonden staat van het dier, van welke twee vijfden wordt afgetrokken de waarde der militairlijke bekleedselen, als: f 3.8 voor elken os, os, wassen rund, f 5, voor die van een pink, f 2.50 voor die van een kalf, f 1 voor die van een volwassen paard, f 5, voor die van een paard beneden de drie jaren, f 2.50 voor die van een veulen, f 2.50 voor die van een volwassen schaap, en f 0.70 voor die van een lam; dat de schattingen worden gedaan door twee beëedigde schatters, aan welke, in geval van verschil, een derde door het hoofd van het plaatselijk bestuur wordt toegevoegd; dat de afgesloten stallen en weiden jeruns onder een voortdurend toezigt van de politie en van den regenten gesteld worden, en dat geen vee, zonder speciale vergunning van het hoofd van het plaatselijk bestuur uit dezelve mag worden gevoerd of anders in dezelve gebragt, dat de te bepalen straffen tot een maximum van f 200 boete en tot twee maanden gevangenis zullen kunnen worden bepaald.

— Heden avond zijn in de groote kerk alhier 500 personen als ledematen der hervormde kerk aangenomen, waaronder zich twee personen bevonden, die tot dit kerkgenootschap zijn overgegaan. De Weleerwaarde heer ds. *Roozenboom* heeft bij deze gelegenheid de dienst waargenomen. H. K. H. prinses *Albert* woonde die bij.

— De districts-commissie van het fonds tot aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden heeft ter kennis van hare stadgenooten gebragt, dat de collecte ten behoeve van het fonds, op den 11den maart ll., hier ter stede gehouden, heeft opgebragt de som van f 1104.57. De commissie heeft deze vaderlandsche instelling, welke steeds eene ruime ondersteuning blijft behoeven, bij voortduring aan de milddadigheid harer stadgenooten aanbevolen.

— De minister van financiën brengt ter kennis van den handel en de scheepvarenden op den Rijn, dat door de centrale commissie voor de Rijnvaart te Mainz [illegible] van den regel, daargesteld door de 2de alinea, § 8, van het ijk-reglement, dd. 11 augustus 18[illegible] luidende: »dat ieder vaartuig, tot handelsverver op den Rijn bestemd, bij dezelfs proefvaart ingaande, een vrij boord van 4 decimeters boven water zal moeten houden, wanneer de inhoud van het vaartuig geen 1000 centenaars te boven gaat, en van 6 decimeters, wanneer deszelfs inhoud meer bedragen zoude;" — zoo mede, dat, in verband met gemeld besluit, en daarop gevolgde overeenkomst, volgens welke de ijk-commissarissen voortaan, in overleg met deskundigen, den graad van inzinking zullen bepalen, — aan de schippers, wier in Nederland gelijke vaartuigen van eenen steenkolen-ijk voorzien zijn, zal toegelaten worden om dien kolen-ijk als Rijn-ijk te beschouwen, wanneer de ijk-commissarissen, na overleg met deskundigen, daartegen geene bedenking [illegible], waarvan door hen zoo op de ijk-schalen als op de [illegible] aanteekening zal worden gedaan, als zullende alleen voor zoodanigen der bedoelde schippers, welke aan deze voorschriften voldaan hebben, vergund zijn, om stukgoederen tot [illegible] van den bestaanden steenkolen-ijk te laden, terwijl zij anders [illegible] bij de deswege bestaande verordeningen, op de overschrijding van den ijk vastgesteld.

Dienonverminderd zullen de alleen tot het vervoer van steenkolen, hout, steenen en andere dergelijke artikelen geschikte vaartuigen bij voortduring, den daartoe noodigen ijk kunnen worden voorzien, moeten de dezelver bijzondere bestemming mede vermelden in de patenten en ijk-schalen worden vermeld.

Door de veranderlng der algemeene bepalingen omtrent den Rijn-ijk en ten gevolge van de bovengenaande bepalingen, tot het stellen van eenen afzonderlijken kolen ijk op de Rijn-schepen, bij nieuwe ijkingen, als hoedeloos, [illegible] moeten blijven.

Rotterdam, 3 april. De [illegible] *Rotterdamsche Courant* vermeldt eene petitie betreffende [illegible] len, door den handelsstand te Mannheim aan de badensche Kamer, voor hare ontbinding, ingezonden. In deze [illegible] na de ontwikkeling van de der verschillende staten van het tolverband voor de [illegible]sche industrie en den landbouw ontstaan, ook het bijzonder op eene betere regeling der renten op de Rijn-scheepvaart aangedrongen.

De petitie eindigt, met betrekking tot de Rijnvaart, met de [illegible] geheele opheffing, ten minste eene aan de tegenwoordige scheepsvrachten op den Rijn evenredige vermindering ondervinden moge, en bij voorbeeld, in den vorm van een [illegible] vast regt op alle goederen, zonder onderscheid van soort of waarde, gelijkmatig geheven worden, en dat tot aan de gehele opheffing of ten minste [illegible] vermindering van die regten, met opzigt tot het binnenlandsch verkeer op den Rijn, eene zoodanige wijze van [illegible] moge plaats vinden, dat eene volkomene gelijkstelling der gezamenlijke onderdanen van het tolverband, en hunne industriële en commerciële ondernemingen, daaruit voortvloeje.

Leeuwarden, 30 maart. In onze stads-courant lezen wij het onderstaande:

Wij hebben de volgende beschouwingen omtrent een vrijwel zeer belangrijk voortbrengsel van vrijheid volksvlijt, voorkomende in het laatst uitgekomen

Tijdschrift voor de nijverheid, van genoegzaam belang geacht om onze lezers mede te deelen:

„Belangrijk was vroeger het vertier der *vriesche klokken*, van welke een onberekenbaar groot aantal is vervaardigd geworden. Van den tijd hunner eerste vervaardiging, voor meer dan 150 jaren, af, tot op den huidigen dag, zijn die uurwerken voor huiselijk gebruik boven anderen geschikt geweest. Hun slag en hun wekker doen zich sterk hooren. Hun gang is regelmatig genoeg. Zelden hebben zij gebreken. Het dreunen van het gebouw, waarin zij zich bevinden, en een eenigsins scheeve stand hebben op hunnen gang geenen merkbaren invloed, en zij loopen vele jaren achtereen, zonder eenige herstelling te behoeven. Wij kunnen niet berekenen hoeveele van die uurwerken Vriesland voortgebracht moet hebben; maar hun getal moet dat der uurwerken, over welke wij tot nu handelden, zeer aanmerkelijk overtreffen, daar wij ze niet alleen door geheel ons vaderland bijna overal aantreffen, maar ook zeer groote verzendingen naar Braband, Duitschland en onze overzeesche bezittingen hebben plaats gehad.

Er waren vroeger vele fabrijken dier uurwerken, wier bestuurders grootendeels verbazend rijk zijn geworden, en die aan zeer talrijke handen arbeid en brood aan vele monden verschaften. Van onze uurwerk-fabrijken zijn er echter, die niet gelukt en al te gronde gingen. Voor eenige jaren bestonden nog drie dezer fabrijken, welke, echter, op eene veel kleinere schaal dan de vroegere waren aangelegd, en aan welke men den ouden prijs der vriesche klokken, ten bedrage van *f* 28, tot op *f* 18 verminderd heeft.

Van al die uurwerk-fabrijken, die eenmaal in ons land gebloeid hebben, zijn in het geheel slechts een paar fabrijken van vriesche klokken overgebleven; die zelfs in zeven Provinciën niet verkocht, en al de anderen zijn geheel te niet gegaan. Onze oude deftige vlaamsche uurwerken zijn door de fransche pendules verdrongen; onze zakhorologiën zijn voor die van buitensch fabricaat geweken, en onze vriesche klokken hebben hunnen ondergang aan de duitsche klokjes te wijten. De reden waarom onze uurwerken, ook in ons eigen vaderland, zoo geheel door buitenlandsche verdrongen zijn, is ligtelijk in die stukken zelve te vinden. Zij hebben, van dezelfde soort, gelijken zoo zeer op elkander, dat zij in een en hetzelfde jaar vervaardigd waren. Men bleef arbeiden naar het eens aangenomen model, ook nadat dat model onderwijsch en onbevallig was geworden. Men bleef de uurwerken op de oude hooge prijzen houden, terwijl anderen middelen uitvonden, om ze voor steeds lagere prijzen te kunnen afleveren; en dit een en ander was een natuurlijk gevolg daarvan, dat het bestuur dier fabrijken bij ons allengs meer in de handen van hen overging, die de theorie van hun vak niet verstonden, die buiten staat waren iets nieuws uit te vinden, en daardoor aan de behoefte van de tegenwoordige tijdsomstandigheden te voldoen. Men matigde zich wel aan, om de oude eenvoudige vormen door sierlijker te doen vervangen, en men kon het niet verder brengen dan een eenmaal aangenomen model, gelijk men zegt, mannetje naar mannetje na te bootsen. Het ontbrak dus een ware indruksel voor het vak van uurwerkmaker, [illegible] voor den gewonen ambachtsman, [illegible] overgelaten, en daar hier geen stilstand [illegible] schrikkelijke achteruitgang en vernietiging plaats hebben. Het is mogelijk, dat wij nog een paar horologiemakers bezitten, die des noods een voortbrengsel van vreemden bodem werktuigelijk zouden kunnen nabootsen, maar zij zouden voor hunne stukken eenen van zes- tot tien-malen hoogeren prijs moeten eischen dan dien, voor welken zij elders verkrijgbaar zijn.

Thans worden de uurwerken hier te lande niet alleen gebruikt om in de wezenlijke behoefte der zamenleving te voorzien; maar ook en veelmeer tot weelde of tot sieraad, en daardoor is het verbruik van uurwerken thans bij ons veel grooter dan het in vroeger tijden was, en het valt niet zwaar aan te nemen, dat wij, voor onze uurwerken, jaarlijks ten minste *f* 100,000 aan vreemdelingen betalen. Eene herstelling van het zak- en uurwerkmaken zoude dus bij ons geene onbelangrijke zaak zijn, maar, in de gegevene omstandigheden, zijn aan die herstelling zeer groote moeijelijkheden verbonden. Men bekommert zich thans veel minder om de deugd van het werk, dan wel om den prijs, en met sommige uurwerken althans zoude het ons zeer moeijelijk vallen, ten aanzien der prijzen, met vreemdelingen te wedijveren."

Kampen, 22 maart. Met genoegen vernemen wij, dat het plan om eenen grindweg van de buurschap Weesp naar Heerde te leggen, nog in geenen deele opgegeven is maar hierover onderhandelingen tusschen ons stedelijk bestuur en dat van Heerde aangeknoopt zijn.

Men hoopt niet alleen, dat deze zaak spoedig tot eene eindbeslissing moge komen, maar tevens dat de grindweg tot den IJsseldijk doorgetrokken moge worden, om de rijke buurschappen van Vorchten, Marle en Veessen in dadelijke gemeenschap met de Kampermarkt te brengen, waar doorloopend hooger prijzen dan op de Deventermarkt te bekomen zijn, terwijl gedurende het wintersaisoen de kleiachtige en sopperige IJsseldijk dikwijls onbruikbaar is. Ook zijn wij in het zekere onderrigt, dat de gegoede landlieden uit gezegde buurschappen reikhalzend naar eene verbinding met onze markt uitzien, die steeds in [illegible] het embranchement van den straatweg van Kampen naar Weesp veel bijgedragen heeft; maar wat zal het zijn, als dit embranchement door eenen grindweg tot den IJsseldijk doorgezet wordt?

Ingezonden stukken.

Nieuwe Staatsregtsleer,

VOLGENS DE VINDING VAN HET *OPENBAAR MINISTERIE*.

(*Vervolg van* no. 76.)

In de nu volgende overweging wordt, als 't ware, in het midden gelaten *»wat van die bedoeling zij."* Het openbaar ministerie schijnt zelf tot het besef gekomen te zijn van het twijfelachtige, het allhans geenszins *concluante*, van de zoo even als regtsgrond aangevoerde woorden: *»moet geacht worden."* Het openbaar ministerie, naar het schijnt, thans beter beraden, *stelt* nu, dat, *wat van die bedoeling zij, in ieder geval*, [dat is, om het even, of het in de eerste plaats aangewende motief al of niet eenigen gezonden zin hebbe,] »die invectiven *den »persoon des konings treffen."* En ziet, ditmaal verwaardigt het zich eene soort van beweeggrond voor die stelling en te noemen, den bekenden redeneertrant des [illegible] ontwerpers zeerlijk waardig. Die invectiven treffen den persoon des konings, zegt het, — »daar onze grondwet geen *ander collegie* »voor *die rede* aansprakelijk stelt, maar den koning »persoonlijk *de opening der Staten-Generaal* opdraagt, »en onze grondwet *niet voorschrijft*, dat over *dat stuk* »eenig collegie moet worden geraadpleegd." Eene schoolcommissie voor het lager onderwijs zoude zekerlijk *moeten geacht worden* de *bedoeling* te hebben, om bij een examen, hetzij voor den vierden, derden, tweeden of eersten rang, al de aspiranten te doen druipen, indien zij hun tot taak gaven, deze woorden van het openbaar ministerie spraakkunstig te ontleden en te verklaren. Is de opening der Staten-Generaal *dat stuk*, waaromtrent de grondwet niet voorschrijft dat eenig collegie moet worden geraadpleegd! En welk is het *collegie*, buiten hetwelk geen *ander* collegie *voor die rede* door de grondwet aansprakelijk wordt gesteld? Is de *troonrede* »die rede" en »dat »stuk", hetwelk de *opening der Staten Generaal* heet, en door de grondwet aan den koning persoonlijk is opgedragen? Of, eindelijk, is de koning dat *collegie*, buiten hetwelk geen *ander* collegie daarvoor aansprakelijk gehouden wordt?

En voorts, kan het *waar* zijn, dat niet door *eenig collegie* over die rede geraadpleegd wordt, omdat dit niet door de grondwet is voorgeschreven? Spreekt dan de koning *die rede* voor de vuist weg? Dit laatste is kennelijk *onwaar*: want hoe zouden in dat geval, onder en vóór het uitspreken, exemplaren van *dat stuk*, in druk gereed liggen, en de inhoud daarvan soms een of meer dagen vroeger vertrouwelijk worden medegedeeld?

De vraag is niet, of door eenig collegie over *dat*, voor de plegtige opening der Staten-Generaal, geschreven en in druk gereed liggend, *stuk*, al of niet geraadpleegd wordt, *nadat* het *bestaat*. De vraag is: hoe *ontstaat* hetzelve? hoe wordt het *ontworpen*? Niemand beweert, dat de koning er de maker van zij; het openbaar ministerie wil slechts staande houden, dat het niets ter zake doet, of de redenaar dat stuk zelf vervaardigd hebbe of niet, vermits hij (zoo zegt het openbaar ministerie) door het uit te spreken, zich hetzelve *toeeigent*. De koning is even weinig de *maker* van de rede, welke hij bij de opening der Staten-Generaal voorleest of uitspreekt, als hij zelf den steen heeft afgebeiteld, welken hij met hooge eigen hand in zijne voegen plaatst, wanneer bij den aanbouw van een gewichtig werk plegtig inwijdt.

»Daar onze grondwet *niet voorschrijft*, dat over dat stuk eenig collegie moet worden geraadpleegd," — zou zulke raadpleging niet plaats hebben? Meent men te doen gelooven, dat al wat de grondwet *niet voorschrijft*, niet geschiedt, of niet kan of mag geschieden, of niet behoort te geschieden? Zulke volmaaktheid zal kwalijk door de zorgvuldigste herziening haar te geven zijn. Het zou al veel zijn, indien maar geschiedde of geschieden kon, wat in dat gebrekkig en slordig maakwerk met stellige woorden *is voorgeschreven*. In artikel 51, bij voorbeeld, leest men, van den koning, dat hij plegtig beëedigd wordt *bij het aanvaarden* der regering, en artikel 86, van de leden der Tweede Kamer, dat zij den eed doen *bij het aanvaarden* hunner waardigheid. Men weet nogtans, dat die laatste beëediging geschiedt door dat het nieuwe lid zitting neemt, doch de eerste niet dan nadat de nieuwe koning reeds eenen geruimen tijd, onbeëedigd, de regering aanvaard *heeft*. De tegenwoordige koning is in het gebrek der wet te gemoet gekomen door bij de werkelijke aanvaarding eene openlijke verklaring uit te vaardigen van zijne gezindheid, om zich stiptelijk aan de grondwet te houden; dit kan te prijzen zijn; het was, als het ware, eene soort van voordoop, middelerwijl dat het plegtig doopsel zou kunnen plaats hebben; het mag als een bewijs van gemoedelijkheid geroemd werden; maar, wat daarvan zij, het was *onverpligt*, door de grondwet niet *voorgeschreven!*

De grondwet spreekt zeker niet van eenige raadpleging over de troonrede, en wel om de zeer natuurlijke reden, dat zij met geen enkel woord van zoodanig stuk gewaagt. Zij zegt, artikel 101, »de »vergadering der Staten Generaal *wordt* — door den »koning — *geopend*," gelijkerwijze als men in artikel 51 leest: »de koning *wordt ingehuldigd*:" maar zoo wel in het eene, als in het ander geval, wordt, betreffende het ceremoniëel der plegtigheid, *niets voorgeschreven*. Dit neemt geenszins weg, dat bij de inhuldiging, de koning [illegible] den koninklijken mantel gedost is en de kroon, enz., als *zinnebeelden* (voorheen zeide men merkteekenen, *insigniën*) der koninklijke waardigheid op eene zoogenaamde credens-tafel ten toon gesteld liggen. Gelijkerwijze belet het in geenen deele, dat, bij de opening der Staten Generaal, door den koning eene troonrede wordt voorgelezen.

Die *mantel* moet, gelijk elders met gouden leliën of bijen, of andere zinnebeelden, hier te lande met een aantal *gouden leeuwen* bezaaid zijn, (ofschoon, het wel, de grondwet daaromtrent *niets voorschrijft*.) Nu werd bij de jongste nederlandsche regeringswisseling door de bewaarders der kroon-kleinoodiën ontdekt, dat de leeuwen op den mantel, die bij de eerste inhuldiging gediend had, en, meen ik, te Brussel vervaardigd was, *valsch*, *onecht*, waren. Met reden begeerde de jonge koning niet met dien bedriegelijken tooi te pronken; de dag der inhuldiging was, echter, kort op handen, en het was bezwaarlijk de noodige *echt-gouden* leeuwen hier te lande in tijds naar eisch vervaardigd te krijgen; doch het gelukte, ze, keurig bewerkt, van Parijs te bekomen. De zaak is, op zich zelf, geener vermelding waard, tenzij om de verregaande bedriegerij van den eersten leverancier. Maar hoe zou het geweest zijn, indien het bedrog eerst ontdekt ware geworden nadat de nieuwe koning bij de inhuldigings-plegtigheid zich met dien mantel bekleed, en mitsdien zich denzelven *toegeëigend* hadde. Zoude in dat geval, indien een deskundige de valschheid der sieraden bespeurd en geopenbaard hadde, de *persoon* des konings door hem *gehoond* of *gesmaad* of *gelasterd* zijn geworden? Even weinig als *de persoon* des konings, wanneer die overigens niet genoemd of niet dan met gepasten en verschuldigden eerbied genoemd wordt, gehoond of gesmaad of gelasterd kan zijn, al ware het, dat iemand den *ontwerper der troonrede* voor den grootsten schelm in het land uitmaakte.

Het was geene nederlandsche *landsgewoonte*, dat de vergadering der Staten-Generaal door den koning *geopend* wordt, — maar men heeft het nog in alle constitutionele staten gebruikelijk gevonden. *Op het*

voorbeeld daarvan, is het in onze grondwet opgenomen, en het is, even gelijk in die staten, dat zij, omtrent de wijze hoe die opening geschiedt, omtrent het ceremoniëel, dat daarbij plaats heeft, of de troonrede, die alsdan wordt voorgelezen, *niets voorschrijft*. Op volkomen gelijke wijze leest de koning in Engeland, in Frankrijk, overal waar een *constitutioneel* koningschap bestaat, eene *troonrede* voor, zonder dat iets voorgeschreven zij omtrent eenig collegie, dat er over zou moeten geraadpleegd hebben, en zonder, niettemin, dat het iemand in gedachten neme, te wanen, dat de koning, door die rede uit te spreken, zich dezelve *toegeëigend* en zich daarvoor *aansprakelijk* gesteld hebbe. Wat *Engeland* betreft, is wereldkundig, dat de van den troon te houden rede, een paar dagen vóór de openings-plegtigheid, door de ministers, als hun werk, wordt medegedeeld aan de tot hunne staatkundige vrienden behoorende parlementsleden, en dat deze zich alsdan bij voorbaat beraden, wie hunner de motie van het adres van antwoord zal doen, en wie de ondersteuning daarvan zal op zich nemen. In *Frankrijk*, als reeds aangemerkt, zou de stelling, dat de koning zich de troonrede, het werk der ministers, *toegeëigend* hadde, en men daarin hoogstdeszelfs *eigene meening* moest zien, als een strafwaardig vergrijp tegen het constitutionele koningschap door het openbaar ministerie voor de regtbanken vervolgd worden. In Engeland, in Frankrijk, in België, ja ook *hier te lande*, wordt de troonrede in het Parlement, als *het werk der ministers*, vrijelijk beoordeeld. *Waarom, om welke reden, op welken grond*, zou het hier, indien een dagbladschrijver zijn gevoelen over dat stuk uitlaat, daarmede anders gelegen zijn? (*Wordt vervolgd.*)

Wat zal het Journal *er van zeggen?*

Wij behooren niet tot de dertien abonnés van het *Journal de la Haye*, omdat wij voor zulk een blad zooveel geld niet overhebben, en de ƒ 25,000, door de goede burgers aan de instandhouding dier echtnationale instelling ten koste gelegd, zeer zeker alle ondersteuning van wege private personen geheel onnoodig maken. Het gevolg hiervan is, dat wij ons slechts zeer zelden mogen kwijten aan het weldadig licht, uitvloeiende door middel van het *Journal*, over den lande uitgestort wordt.

Eene gedienstige, maar helaas onbekende, hand vergoedt ons intusschen nu en dan dat gemis, en telkens, wanneer het *Journal* een lichtenden fakkel in den zwarkoukeren nacht onzer politiek of in de tastbare duisternis onzer constitutie ontsteekt, ontvangen wij een exemplaar van het *Journal gratis per post*.

Hetzij de heer BOX, hetzij *de keizer van Marokko* die gedienstige geest zij, — wij zeggen hierbij onzen hartgrondigen dank voor die verregaande gedienstigheid.

Zoo ontvingen wij heden morgen weder een exemplaar van het *Journal*, in het hoofd-artikel waarvan ditmaal zooveel licht ontstoken wordt, dat het ons ten eenenmale heeft verblind, zoodat de kapitale, zoowel als de pygmeïsche waarheden en teregtwijzigen geheel aan onze kortzigtigheid zijn ontsnapt. Zoodra ons het gezigt weder gegund is, zullen wij het gezegde hoofd-artikel op ons gemak gaan *savoureren*.

De ontvangst van gezegd exemplaar des *Journals* heeft ons weder doen denken aan eene oude schuld van het *Journal* aan ons. In het *Weekblad van het Regt* is de bekentenis afgelegd, dat het *Journal* belast is met [illegible] *en edele roeping om zoowel de binnenlandsche als buitenlandsche vijanden van ons volksgeluk te ontmaskeren en te bestrijden* . . . brrrr!

Tot ons leedwezen, moeten wij bekennen, dat het *Journal* in den ijver zijner „schoone en edele roeping," ook *ons* als „vijanden van ons volksgeluk" schijnt te hebben beschouwd en getracht ons als zoodanig „te ontmaskeren en te bestrijden."

Het *Journal* schijnt, echter, in zijn' hoogen ijver wat te ver gegaan te zijn. Naauwelijks had onze *„Zevende Staatkundige Brief"* het licht gezien, of het *Journal*, — toen *zelf* nog niet ontmaskerd — trok het harnas aan, om ook ons te ontmaskeren als vijanden van het volksgeluk. In eene vermelding, aankondiging of beoordeeling van onzen *„Brief"* legde het ons woorden in den mond, welke wij meenden niet te hebben gebezigd. Volgens eene vertaling dier woorden uit het *Journal*, door den *Nieuwsbode* der residentie, schreef het ons de volgende woorden toe, als hebbende wij die gebruikt in den gezegden *„Brief"*:

„Maar gesteld, dat het geïncrimineerd artikel de „misdaad van laster inhield, die het openbaar ministerie daarin meent te vinden, dan nog zoude de in „artikel 1 der wet van 1 juni 1830 bedreigde straf „niet op ons van toepassing zijn, DAAR WIJ ZORG „HEBBEN GEDRAGEN te verklaren, dat de rede, waarmede „de koning de zitting der Kamers geopend heeft, in „onze oogen het werk was der ministers, op wie al„zoo al de bijnamen van toepassing zijn, die wij, „bij het onderzoeken van dat stuk, gebezigd hebben."

Deze woorden, nu, vooral de uitdrukking: *„daar „wij zorg hebben gedragen"* hadden wij nergens gebezigd, en dewijl daarin eene zijdelingsche beschuldiging van *kwade trouw* aan onze zijde gelegen was, protesteerden wij onmiddellijk en openbaar tegen die aantijging door het *Journal*. *Reeds driemalen*, — onder anderen in de *Arnhemsche Courant* van 20 januari en 27 februari dezes jaars, — kwamen wij tegen die beschuldiging op, en somateerden wij het *Journal* ons de *bladzijde* in onzen *„Brief"* wel te willen opgeven, op welke wij die woorden zouden gebezigd hebben.

Ofschoon tot driemaal toe reeds door ons uitgenoodigd, ons die bewuste bladzijde in onzen *„Brief"* op te geven, heeft het *Journal* tot nog toe steeds het diepste stilzwijgen op die uitnoodiging bewaard.

Een *eerlijk* man, die eene beschuldiging doet, durft ze wel te houden; of neemt ze terug; voor het laatste, moet men vaak meer eerlijkheid bezitten dan voor het eerste.

Het *Journal* verzekerde dezer dagen telkens, dat het een *eerlijk* blad is, — welnu, waarom dan deed het ten deze te kort aan de eischen der *eerlijkheid*? Wil het *Journal* niet voor de oogen der geheele natie daar geschandvlekt staan als een *oneerlijk* blad, als een persoon, zoo als *Asmodée* hem in het laatste nummer van laatstleden zondag afschildert, dan gedrage het zich als een *eerlijk* man betaamt, en dan geve het ons de bladzijde op in onzen *Brief*, waarop wij de boven vermelde woorden *„dat wij zorg gedragen hebben"* enz. gebezigd hebben.

Dit is nu de vierde maal, dat wij deze uitnoodiging aan het *Journal* richten. Wij herhalen hier, wat wij reeds maanden geleden schreven: „zoo het „*Journal* daarop blijft zwijgen, zal het publiek weten, wat het te denken hebbe van de *goede trouw*, „de *eerlijkheid* en *goede bedoelingen* van het blad des „heeren VAN HALL *cum suis* en wij voegen er bij, dat wij die uitnoodiging zullen herhalen, totdat het *Journal* ons bewezen heeft, dat het een *eerlijk* blad zij.

19 maart 1846. *D. D.*

Getroffen door de minzame ontvangst, het gulle onthaal en de vriendschappelijke genegenheid van het Edel Achtbare Bestuur der gemeente Druten, ter gelegenheid van het, op dingsdag en woensdag jl., gehoudene vergelijkend examen voor de vacante onderwijzers-betrekking aldaar, voelen wij ons gedrongen, openlijk onzen innigen dank Hun Edel Achtb. daarvoor te betuigen. Alles stemde mede, om deze dagen voor ons regt aangenaam te maken. De belangstelling van het Edel Achtb. Bestuur, het vriendschappelijke, ongedwongene verkeer met den hoogachtbaren schoolopziener, den Wel Edel Gestr. heer mr. J. W. VERMAAS, en de eensgezindheid der sollicitanten verhoogden het genoegen. Allen werkten met ijver, allen gevoelden hunne waarde, om niet te verheffen, maar toch zeer gepaste werkzaamheden, stelden elk ruimschoots in de gelegenheid, zijne talenten te vertoonen en getuigden van de ware kennis des kundigen *vragers*. Aangenaam en nuttig werden deze dagen doorgebragt; de beoordeeling der werkzaamheden met de grootste onpartijdigheid behandeld, en, hoewel elk voor zich streefde naar de betrekking, en zich er gelukkig mede geacht zouden hebben, geen zweem van misnoegen toch, teekende zich op eenig gelaat, toen, voor het vertrek, een drietal benoemd werd, als: de onderwijzers EYKMAN, BUSMAN en VAN HELTEN; want men hield zich van de regtvaardigheid des onderzoeks ten volle overtuigd. Lang zullen deze dagen bij ons in aandenken blijven; het vriendschappelijk onthaal des Edel Achtbaren Bestuurs en de minzame omgang des waardigen examinators blijven ons daarvoor borg. Mogte het elders navolging vinden! Hij, wien zijne bekwaamheden deze betrekking geven, moge zich met reden gelukkig achten, onder een zoo waardig bestuur te leven en onder eenen zoo edelen opziener te werken; maar ook bij alle anderen zullen deze dagen eene levendige herinnering behouden, en met dankbaarheid en vreugde daaraan herdacht worden.

Arnhem, 3 april 1846. *Een sollicitant.*

Mede van wege de overige aspiranten naar de onderwijzers-betrekking te *Druten*.

Advertentiën.

Gisteren avond overleed, ten gevolge van verzwakking, mijne geliefde Echtgenoot, *OTTO VAN VAN ESSEN*, ruim 37 jaren oud. Uit eene gelukkige vereeniging van zes jaren, zijn haar twee lieveligen voorgegaan, en trad mij het kindje, waarvan zij den 10den Januarij j. voorspoedig is bevallen.

ARNHEM,
den 2den April *A. DE VEER, Cz.*

De Notaris *VAN DER GOES*, te *Beek*, is voornemens, op Woensdag den 22sten April 1846, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van *S. H. SAM*, te *Gent*, op bongen te doen invallen, om 14 dagen daarna, terzelfder ure en plaatse, finaal te worden verkocht:

Eenen extra schoonen kapitalen BOUWHOF, geheel aan elkander en watervrij gelegen te *Gent*, in *Over-Heembeek*, gemeente den *MOLENBEEK*, bestaande in HUIS, SCHUUR, BERG, SCHAAPSTAL, VARKENSKOT, TUINEN, BOOMGAARD, BEPOOTING, BOUW- en WEILANDEN en WILLIGEN-BOSCH, te zamen groot 32 Bunders, 69 Roeden en 90 Ellen, om duidelijk te aanvaarden.

Met *franco*-brieven informatiën te bekomen bij Mr. *G. EVERTS*, *P. A. ZOON*, Advokaat te *Arnhem*, en bij bovengenoemden Notaris.

Advertentiën.

Op Maandag, den 20sten April en volgende dagen, telkens des namiddags ten 2 ure, zullen, op het Landgoed *BELLEVUE*, bij *Kleef*, allerhande fraaije en goed GECONSERVEERDE MEUBELEN, SECRETAIRS, CHIFFONIERS, TAFELS, STOELEN, KASTEN, eene FOTE-PIANO, en andere VOORWERPEN van Mahonijhout, LEDIKANTEN met behang, BEDDEN, MATRASSEN, GORDIJNEN, VLOERKLEEDEN, SPIEGELS met vergulde Lijsten, GLAS- PORSELEIN- en KOPERWERK, eene DRUKPERS, TAFELGEREEDSCHAPPEN, ORANJEBOOMEN, verscheidene soorten van BLOEMGEWASSEN, enz.

De voorwerpen kunnen op Vrijdag en Zaturdag, den 17den en 18den April, van des morgens 10 tot des namiddags ten 4 ure, bezigtigd worden.

Kleef, 1 Maart 1846.

Dr. *THOMAE*,
Notaris.

† † † Een fatsoenlijk JONGMAN, reeds eenigen tijd op eene groote Fabriek van Spinnen- en Weeverij werkzaam geweest zijnde, en niet onervaren in de werking van Stoomwerktuigen en andere Mechanische Inrigtingen, zag zich gaarne gelegenheid aan zijne kennis in [illegible] *Overijssel* geplaatst, met voorhanden vervolg, door het inbrengen van eenige Fondsen, DEELHEBBER te kunnen worden. Wat de voorwaarde betreft, kan men nader in overeenkomst komen. — Men adressere zich, met *franco*-brieven, onder de Letters X. Y., bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

† † † In eene prime met aanstaande, wordt † † aan een OUD-CAVALERIST, met gage- † ment, KOST en WONING aangeboden, tegen HUISDIENSTEN, VERZORGING van een PAARD, enz., op een klein Buitenverblijf nabij *Arnhem*. Met bewijzen van goed zedelijk gedrag en bekwaamheid, adressere men zich franco, onder Letter A, bij den uitgever dezer Courant.

† † † Voor de Provincie *Gelderland* biedt zich † † aan als PLAATSVERVANGER voor de NATIONALE MILITIE een PERSOON, die zijne diensttijden trouw en eerlijk heeft volbragt. — Adres Letter *Z.*, *franco*, aan den Boekhandelaar *J. H. MELDINK*, te *Zutphen*.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 3 April 4 El 3 Palm, 7 Duim: gew. 12 gr. O. D.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.